

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 800

Letna naročnina L. 1.500

Letna inozemstvo L. 2.500

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XI. - Štev. 17

Gorica - četrtek 23. aprila 1959 - Trst

Posamezna številka L 30

Potreben dekret svete Stole

Dne 13. aprila je vatikansko glasilo »Osservatore Romano« prineslo naslednjo odločbo najvišje kongregacije sv. Oficija: »Tej najvišji sv. kongregaciji je bilo zastavljeno vprašanje, ali smejo katoličani pri volitvah poslancev dati svoj glas tistim strankam ali tistim kandidatom, ki sicer ne izpovedujejo načel, ki bi nasprotovale katoliškemu nauku, včasih se nasprotno celo nazivajo kristjane, v resnici pa se vežejo s komunisti in jim s svojim ravnanjem dajejo pomoč.«

Odgovor: »Ne smejo tega storiti, kakor je določeno v dekretu sv. Oficija z dne 1. julija 1949.«

To odločbo sv. Oficija je dne 2. aprila potrdil tudi sv. oče Janez XXIII. in jo ukazal objaviti.

Tako poročilo v listu »Osserv. Romano«. Dekret sv. Oficija z dne 1. julija 1949 pa pravi:

»Ali je dovoljeno se vpisati v kako komunistično partijo ali ji nuditi podporo...?«

Ni dovoljeno; kajti komunizem je materialistični in protikrščanski; njegovi voditelji pa, čeprav z besedami trdijo včasih, da se ne borijo zoper vero, se v resnici, bodisi z naukom bodisi z dejanji, kažejo sovražno Bogu, pravi ver in Cerkev Kristusovi.«

KAKO JE RAZUMETI NAUK CERKVE

Prinesli smo v našem prevodu celotno besedilo objave v vatikanskem glasilu, kakor so jo prinesli tudi mnogi drugi časopisi. Saj je dekret sv. Oficija izzval velik pozornost povsod, v Italiji in izven Italije. O njem so pisali tudi razni slovenski časopisi tu na Primorskem in v Sloveniji. Mnogi ste brali njih poročila in razlago k zgornjemu dekretu. Razlaga nekaterih časopisov je pač taka kot mora biti. Ker se levičarji čutijo neposredno prizadete, je zanje zadnji dekret sv. Oficija zopet le novo vmešavanje Vatikana v italijansko politiko pred volitvami na Siciliji. Torej le prigodno politično dejanje. Neki drugi naš časopis pa je zapisal: »Vse je odvisno od tega, kako se bo odlok tolmačil in dejansko izvajal... Zato moramo prikažovati v Italiji in drugod le žive razprave o najnovejših političnih navodilih sv. Oficija.«

Ze iz tega kratkega pregleda, kako razlagajo dekret sv. Oficija naši slovenski časopisi, vidimo, da je zmešnjava velika. Vendar bi si upali trditi, da ni slučajna, temveč namerna. Zakaj levičarjem gre za to, da prikažejo Cerkev, ki se vmešava v strankarsko politiko; drugim (slovenskim krščanskim socialcem) pa gre za to, da dokažejo, da oni sami z dekretom sv. Stole niso prizadeti, češ to so politična navodila sv. Oficija in treba bo videti, kako se bo odlok tolmačil in izvajal, četudi je besedilo odloka jasno in kratko. Tem našim časnikarjem in drugim je prinesel avtentično razlago dekreta »Osserv. Romano« z dne 19. aprila v članku »Pojasnilo«. Tu vatikanski list najprej poudarja dejstvo, da volitve niso samo politično dejanje, temveč tudi moralno, saj se pri volitvah danes ne izbirajo kandidati samo z ozirom na politične in gospodarske razloge, temveč še bolj z ozirom na njih ideološko usmerjenost. Zato uči Pij XII., da »nalagajo volitve težko moralno odgovornost, posebno kadar gre za izvolitev tistih, ki bodo dali deželi ustavo in zakone, posebno take, ki se tičejo posvečevanja nedelj in praznikov, družine, šole, zakramenta sv. zakona, pravične ureditve socialnih odnosov... Cerkev ima zato nalogo, da vernikom pojasni moralne dolžnosti, ki izhajajo iz volilne pravice...« Z zadovoljstvom zaključuje vatikanski list, da je svetovno časopisje, z izjemo komunističnega in temu sorodnega, razumelo, da ima odlok sv. Oficija obel pomen; ne nanaša se samo na neko določeno deželo ali na neko določeno gibanje, temveč na vse dežele in na vsa gibanja, kjer so kotijo in vdružujejo ideje o sodelovanju katoličanov s komunisti.

Ni torej govora, zaključuje »Osserv. Romano«, samo o onih narodih, kjer bi komunistični teror hotel prisiliti katoličane k dejanjem nasprotnim njihovim vestim, nego se dekret tiče tudi in predvsem svobodnih dežel, kjer so nastala gibanja, ki si nadevajo naziv krščanska, so se pa zapletla v skrite mreže sodelovanja s komunisti.

BLIZNI POVOD ZA ODLOK SV. OFICIJA

Ce imajo odloki sv. Oficija o sodelovanju s komunisti univerzalen, vseobčini značaj, so bila vendar nekatera dejstva, ki so povzročila ali vsaj pospešila, da je prišlo do omenjenega dekreta. Ta dejstva moramo iskati predvsem v notranji politiki italijanske republike.

Prvo tako dejstvo je tako zvani »Milaz-zov slučaj« na Siciliji. Lansko leto je namreč prišlo do težkega problema v vrstah krščanske demokracije na Siciliji. Zaradi nekkih notranjih sporov v vladni koaliciji je dotedanja demokrščanska vlada odstopila. Tedaj se je pa zgodilo, da se je povezala vsa opozicija od komunistov do misinov in postavila za predsednika deželne vlade bivšega demokrščanskega poslanca Milazza, ki se je sprl z vodstvom svoje stranke. Ta je dobil večino v deželni zbornici in vladal od lanskega poletja do letošnjega meseca aprila, ko je vlada razpustila parlament in napovedala nove volitve, ker je parlamentu potekla njegova doba. Eno leto je torej na Siciliji vladala »ljudska fronta« z demokrščanskim prvkom Milazzom na čelu. Milazzo je medtem ustanovil novo stranko, ki jo je nazval krščansko socialno stranko. Z njo misli nastopiti na prihodnjih volitvah. Če odnese le neko primerno število glasov, bo lahko še naprej vladal na Siciliji, ker mu je podpora komunistov zagotovljena. Imeli bi tako še za naprej vlado ljudske fronte, ki je vedno bila prvi korak k vladni komunistov. Vsi se zavedajo, da je Sicilija le poskusni teren, kako bi socialkomunisti s pomočjo levičarskih katoličanov prišli do oblasti in vlade v Italiji. To so nekateri komunistični prvaki že napovedali s prav jasnimi besedami.

(Nadaljevanje na 3. strani)

Dalaj Lama spregovoril

Duhovni in politični poglavar Tibeta, ki je po strtem protikomunističnem upor v svoji deželi pribežal v Indijo kot politični begunec, je končno pretrgal molk. To se je zgodilo v soboto ob priliki verskih budističnih svečanstih v nekem severnem indijskem mestecu. K obredom, ki jih je vodil Dalaj Lama sam, je prisostvovalo več tisoč ljudi, ki so prihiteli iz bližnjih in daljnih krajev, da vidijo s svojimi očmi »živega Budo« ali »Boga-kralja«, kakor imenujejo budisti tibetanskega poglavarja.

Po končanih verskih slovesnostih so prečitali Dalaj Lamovo izjavo, v kateri pojasnjuje razloge, ki so ga prisilili, da je zapustil svojo državo pod pritiskom kitajskih komunistov. Odnosi med Kitajsko in Tibetom so bili vedno kot med dvema samostojnima državama, dokler niso dežele zasedli kitajski komunisti. Zadnja leta so se ti odnosi vedno bolj slabšali, dokler ni letos izbruhnila krvava vstaja. Kitajci so hoteli napraviti iz Tibeta svojo provinco in so tako prekršili pogodbo iz leta 1951, ko so se obvezali, da bodo spoštovali avtonomijo ter verske navade in običaje Tibetancev.

V izjavi je rečeno, da so se nemiri začeli 10. marca v Tasi, ko je množica preprečila, da bi šel

Komaj so se polegile polemike in ugibanja okrog Adenauerjevega umika iz aktivnega političnega življenja, je pretekli četrtek prišla z onkraj Oceana nevesela novica o odstopu ameriškega zunanjega ministra Fosterja Dullesa iz zdravstvenih razlogov. — Kot znano so Dullesa v februarju operirali, ker je bolehal na vdrtnju; pri tem so opazili, da ima tudi raka. Po daljšem zdravljenju z žarki je že zadovoljivo okreval ter šel na oddih na sončno Florido. Toda že po nekaj dnevih se je njegovo zdravstveno stanje poslabšalo in se je zato moral nenadoma vrniti v bolnico v Washington. Zdravniki so takoj ugotovili še drugo področje, načeto od raka in sicer v vratu.

S tem je postalo jasno, da Dulles ne bo mogel več dolgo ostati na svojem položaju, kajti padlo je zadnje upanje, da bi mogel ozdraviti. Zato so vsi čakali iz dneva v dan uradno poročilo o njegovem odstopu z mesta ameriškega državnega tajništva, kakor se v ZDA imenuje zunanje ministrstvo. Tega usodnega koraka ni mogel preprečiti niti njegov obudovanja vreden pogum in neustrašenost, ki jo kaže ves čas svoje krute bolezni, katera je končno odločila. Sam je predsedniku Eisenhowerju sporočil, da zaradi bolezni ne more več vršiti državnih poslov. Žalostno, toda pričakovano vest je ta javnosti naznanil na izredni tiskovni konferenci. Z žalostnim srcem se je poslavljaj od svojega dolgoletnega svetovaleca in sodelavca, ki je v težkih časih pred sedmimi leti (1953) vzel vesla ameriške politike v svoje roke ter jo nevtrudno vodil do zadnjih moči. Zadnje njegovo delo je bilo potovanje v evropske prestolnice London, Bonn in Pariz. Kot se še spominjamo, je brž po vrnitvi iz Evrope šel na usodno operacijo. Vsi časopisi, prijatelji, državniiki ter sami njegovi politični nasprotniki poudarjajo

Dullesovo slovo

to svetlo stran do kraja požrtvovalnega državnega tajnika, ki se je kakor smrtno ranjeni lev upiral usodni odločitvi, čeprav se je zavedal resnosti svojega zdravstvenega stanja. To je bivšega generala, predsednika Eisenhowerja do solz ganilo, ko je časnikarjem sporočil Dullesov odstop; imenoval ga je največjega ameriškega državnega tajnika.

ODMEVI V SVETU

Usoda je hotela, da je svobodni svet v tako kratkem času izgubil dva najbolj odločna državnika, kanclerja Adenauerja in Fosterja Dullesa; oba sta vedno stala v prvih vrstah, ko je šlo za obrambo svobode, oba sta bila vedno tarča ostrih sovjetskih napadov. Izjave in zadržanje amer. drž. tajnika morda niso bile vedno posrečene in njegovo gledanje je bilo večkrat predmet ostrih debat. Toda spričo vpliva, ki ga je Dulles vesta čas imel v zahodni politiki, je njegov odstop ustvaril vzdušje velike dramatičnosti. Šele sedaj je

Christian Herter Dullesov naslednik

Predsednik Eisenhower je za novega državnega tajnika imenoval Christiana Herterja, ki je doslej vodil posle kot državni podtajnik ter med odstopno nadomeščal Dullesa v zunanjem ministrstvu. — Novi ameriški zunanji minister ima 64 let ter se že od mladosti kot diplomat bavi z mednarodno politiko; Herter je nečak znanega nemškega arhitekta, ki se je pred dobrim stoletjem izselil v ZDA. Svoje detinstvo je preživel v Parizu, kjer se je tudi rodil. Visokošolske študije je dokončal na bostonski univerzi Harvard. Oče je želel, da bi se tudi sin posvetil umetnosti, toda mladi Herter se je raje odločil za diplomatsko kariero. Najprej je bil tajnik ameriške ambasade v Berlinu, nato tolmač na versailski mirovni konferenci po prvi svetovni vojni (1918). Čeprav republikanec, je vztrajno podpiral Wilsona v prizadevanjih, da bi ZDA opustile politiko izolacionizma. To se je v polni meri uresničilo po zadnji vojni z znanim Marshallovim načrtom, katerega goreč pobudnik je bil. V parlamentu je deloval mnogo let kot republ. poslanec ter bil med drugim dvakrat izvoljen za guvernerja, dokler ni 1957 postal podtajnik v zunanjem ministrstvu ter od sobote naprej zunanji mi-

Zahod spoznal, da je z njim izgubil enega najzvestejših borcev. Dulles se je vedno strogo držal svojih načel in prav zaradi tega je njegovo vedenje večkrat izpadlo kot diplomatsko nepremišljeno. Toda vedno je imel pred očmi enotnost zahoda in pa potrebo po ustavitvi komunističnega pronicanja v svetu.

Vest o Dullesovem umiku zaradi težke bolezni je občuteno odjeknila v vseh zahodnih prestolnicah, zlasti v ZDA ter v Bonnu, kjer mu mnogo dolgujejo. On in Adenauer sta bila odločna zagovornika atlantskega zavezništva ter oba dragocena za svobodni svet; usoda je hotela, da oba odhajata prav na predvečer novih poizkusov za ohranitev miru na svetu, v trenutku, ko bi bila njihova prisotnost najbolj potrebna.

V vzhodnem taboru so Dullesovo slovo od zunanje politike sprejeli ravnodušno. V Moskvi so in niso zadovoljni; bojijo se, da bi se ameriška politika zaostrila.

Najsibo kakorkoli, dejstvo je, da z Dullesom odhaja ne le eden izrednih ameriških zunanjih ministrov, temveč tudi neustrašen krmar vse zahodne politike, ki se ni pustil od nikogar zapeljati.

nister. Verjetno si kot 24-letni mladenič, ko je prvič nastopil diplomatsko službo, ni mislil, da bo nekoč poklican voditi zunanjo politiko ene največjih svetovnih velesil.

Prevzeti tako odgovorno dediščino v sedanjih okoliščinah ni lahko in zahteva mnogo truda in potrpežljivosti ter predvsem jasnih idej. Zgleda, da bo Dullesov naslednik kos svoji nalogi. Zato ni pričakovati bistvenih sprememb v ameriški politiki.

Kardelj o Evropskem skupnem tržišču

Podpredsednik Titove vlade Edvard Kardelj je dal francoskemu levičarskemu tedniku »France-Observateur« izjavo, v kateri pravi, da si je Jugoslavija v dvostranskih pogajanjih z državami Zahodne Evrope prizadevala, odstraniti težave, ki otežujejo gospodarsko sodelovanje. Rekel je, da se ji je to v večini primerov posrečilo.

Kardelj je dostavil, da jugoslovanski vladi za zdaj še ni do tega, da bi se Evropsko skupno tržišče razširilo na podlagi tega, kar predstavlja zdaj. Skupni trg je v določeni meri neugodno učinkoval na gospodarske odnose med Jugoslavijo in zahodnoevropskimi državami. To pa ne more zabrisati dejstva, da Jugoslavija živi v Evropi, kakršna je, in zaradi tega priznava, da je potrebno in neogibno, sodelovati z gospodarskimi sistemi na Vzhodu in na Zahodu.

Nixon pojde v Moskvo

Se ena posebna novica iz Amerike je ta, da bo meseca julija šel v Moskvo podpredsednik ZDA Nixon. V sovjetski prestolnici bo uradno otvoril ameriško razstavo. Ob tej priliki se bo prav gotovo srečal s sovjetskimi voditelji. S tem bodo ZDA vrnile Mikojanov obisk.

Nixon bo tako prvi visoki ameriški državnik, ki bo obiskal Sovjetsko zvezo po drugi vojni. Zadnji je bil Roosevelt, ki se je v začetku 1945 sestal s Stalinom na Krimu.

Poviški državnim nameščencem

Vlada je ugodila zahtevam državnih uslužbencev po povečanju plač ter sprejela tudi zanje »premakljivo lestvico« v skladu z draginjo življenja. Za vse to bo potrebovala preko 90 milijard lir. Zato so pa na seji ministrov sklenili povišati nekatere davščine; med drugimi se povečajo cene tobaka od 5 do 20 lir paket ter takse na nekatere avtomobile in na še nekatere druge luksuzne predmete. — Prav bi bilo, da bi sedaj uradniki vestneje izvrševali javne usluge v splošno zadovoljstvo občinstva, saj jih vsi davkoplačevalci plačujemo za to.

V parlamentu se je zaključila razprava o zunanji politiki z zapupnico vladi. Velik hrup so sku-

šali zagnati komunisti v zvezi z raketnimi oporišči v Italiji, toda ko so videli, da so izolirani, so se umaknili.

Pretekli teden je v Ispri začel delovati prvi jedrski reaktor v Italiji. Svečanosti se je udeležil sam predsednik republike Gronchi. — V četrtek pa je bila po vsej državi splošna stavka kovinarjev; njihovi sindikati zahtevajo, da se stara delovna pogodba prenove v skladu z novimi razmerami.

V Italiji je sedaj ena stranka manj, ker so se razcepljeni monarhisti zopet združili. Iz te združitve je zrasla nova Ital. demokratska stranka (P.D.I.). — Ni še jasno, če so se s tem odpovedali povratku kraljevine v Italijo.

NAŠ TEDEN V CERKVI

26.4. nedelja, 4. po Vel. noči: sv. Klet in Marcellin, pp., m.
27.4. ponedeljek: sv. Peter Komizij, spozn.
28.4. torek: sv. Pavel od Križa, spozn.
29.4. sredo: sv. Peter Kanizij, spozn.
30.4. četrtek: sv. Katarina Sienska, dev.
1.5. petek (prvi): sv. Jožef, delavec
2.5. sobota (prva): sv. Atanazij, škof in cerkv. učenik

*
SV. ATANAZIJ (296-373), škof aleksandrijski, cerkveni učenik, globokoumen steber sv. vere, neustrašen borec proti arianski krivi veri, ki je tajila Jezusovo božanstvo, učenec sv. Antona Pušavnikarja.

4. nedelja po Veliki noči

Smo še vedno v velikonočnem času. To je najlepši čas v cerkvenem letu: doba duhovne radosti in kršč. veselja. Ves ta čas je kakor vigred v naravi. — V naravi kraljuje pomlad: odeta je v cvetje, zelenje in praznično veselje. Kakor pomlad obudi, poživlja, prenavlja, polepša in okraši naravo, tako mora Velika noč in božja milost obuditi, pomladiti, prenoviti, polepšati in okrasiti naše duše.

Pozimi je narava kakor mrtva: brez cvetja in vidnega življenja. Odeva jo puščoba, led in mraz. — Pomlad pa pomenja prebujenje, pomeni novo življenje, pomeni mladost, pomeni živahno bujnost, pomeni prenovljeno in čilo življenje. Pomlad je nekaj tako lepega in prijetnega, da si marsikdo želi, da ne bi nikoli prenehala. — Taka pomlad je potrebna naši duši. Duša mora biti brez greha, da ni mrtva, ampak živa. Biti mora v milosti božji, da ostane mlada, čila in zdrava. Živeti mora v milosti božji, da ne bo umazana in bolna, ampak čista, zdrava, lepa in prijetna. Naši duši je potrebno duhovno prebujenje in novo življenje: življenje vstalega človeka, življenje duhovnega človeka, življenje posvečenega človeka, življenje odrešenih ljudi, življenje božje milosti, nadnaravno življenje, pravo krščansko življenje, namreč tako, ki resnično pripravlja nebeško blaženost; zatorej brezgrešno in sveto življenje. Prebuditi, poživiti in pomladiti nas mora božja milost, milost sv. krsta in milost molitve, pogoste spovedi in pogostega sv. obhajila. — Kadar duša pade v greh, je kakor da udari ledena toča in nevihta v toplo, mla-

Skofoval je pod petimi rimskimi cesarji; petkrat je bil pregnan in je živel v begunstvu enkrat na Francoskem, pet let se je skrival v usahlem studencu, drugi štiri mesece v očetovi grobnici.

Ko je nekoč bežal v čolnu po Nilu pred preganjalci, cesarskimi vojaki, pa je zapazil, da ga dohitijo, ker so imeli hitrejšo ladjo, je obrnil čoln in veslal proti njim. Ko jih sreča ga vprašajo, če je videl Atanazija. Odgovori jim: »Ni daleč.« Pospešili so veslanje, Atanazij se je rešil.

Škof je bil 45 let, a od teh je bil v pregnanstvu in begunstvu 15 let in 8 mesecev. Umrl je v svoji škofiji.

do in cvetočo pomlad. Varujmo se te velike škode, varujmo se greha in se pridno hranimo s pogostim sv. obhajilom!

Pomlad pomeni mladost, lepoto, zdravje in veselje. Vse to daje duši božja milost. Sv. milost dušo pomladi, daje ji nadnaravno lepoto, duhovno zdravje in veselje. Milost je velika duhovna moč, pomoč in dika. Sv. milost je božja moč in božja pomoč. Daje nam nadnaravno (krščansko) življenje, daje nam bogopodobnost, daje nam krščansko dostojanstvo. Milost je torej velik dar božji, dar velike in neprecenljive vrednosti. In ta nebeški dar je sad Jezusovega trpljenja. To je dar Velike noči, dar sv. krsta in drugih sv. zakramentov. Milost je skrivnostni vir krščanskega življenja in krščanske svetosti. Milost je začetek in vir človeške sreče. Kako skrbno je torej treba ta dar čuvati, ceniti, gojiti, čislati in zajemati v sv. zakramentih!

Glavna moč, življenjski vir, žarišče in sijaj pomladi je pa sonce. Brez sonca ni življenja, brez sonca narava umre. Sonce je naravi neobhodno potrebno. Tudi naši duši je potrebno duhovno Sonce Bog, potreben nam je Jezus, potreben nam je Sv. Duh. Jezus je z nami v tabernaklju in je naša hrana. Tudi Sv. Duh je z nami po Jezusovih besedah. On je naš Vodnik in Tolažnik. Kličimo ga zvesto na pomoč! Prosimo ga za milost, za veliki dar svetosti, za splošno pomoč, za vsakdanjo pomoč, za vodstvo, za pouk, za razsvetljenje, za potrebno luč, moč in tolažbo. Pridi, Sv. Duh! Pridi in prenovi ves svet! Spreobrne ga, pokristjani ga, poduhovi ga!

Iz življenja Cerkve

Benediktinski samostan na Formozi

Na Formozi je nadškof YU-Pin blagoslovil nov benediktinski samostan v Lotungu. To je drugi samostan tega reda na otoku. Zraven novega samostana bo tudi šola in bolnišnica.

Marijina podoba na postajah

Glavno ravnanstvo argentinskih železnic je odredilo, da na vseh postajah v državi postavijo Marijino podobo iz Lujana. V Lujanu je argentinsko narodno svetišče, kamor često potujejo tudi slovenski izseljenci.

Tobak brez nikotina

Argentinski duhovnik p. Gojtea, ki je priznan agronom, je po dolgih poskusih vzgojil tako tobačno rastlino, ki ne vsebuje nikotina.

Nova šola v Hong Kongu

Monsignor Bianchi, škof v Hong-Kongu, je blagoslovil temeljni kamen za novo dekliško srednjo šolo. V šoli bo prostora za tisoč gojenk. Novo šolo gradijo kanadske redovnice. V Hong-Kongu je 152 katoliških šol.

Nova katoliška bolnica v Indiji

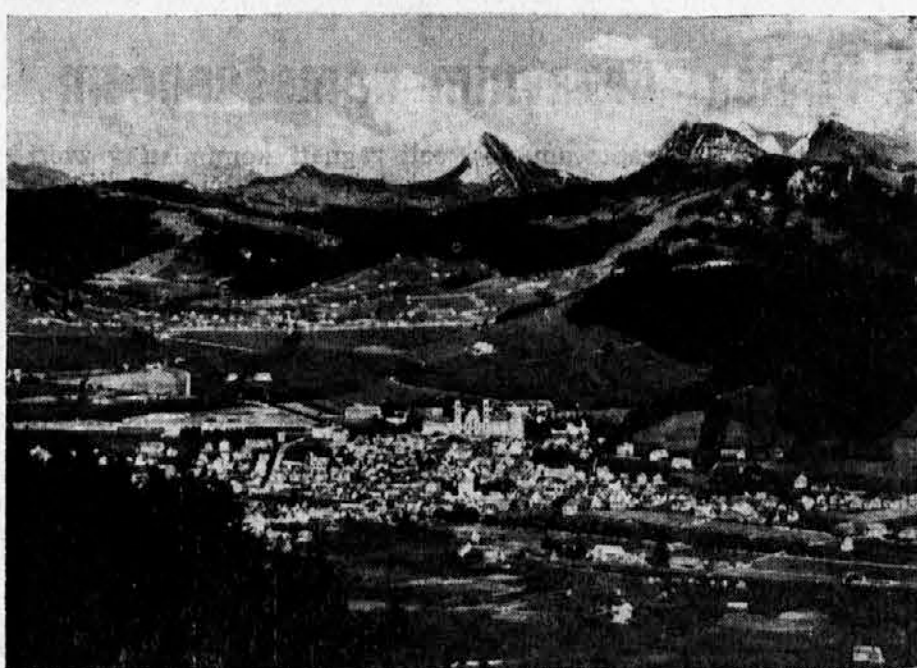
Dva holandska misijonarja sta za indijsko mesto Jabalpur preskrbela novo bolnišnico. Patra Schijndel in Oomen sta nekaj let delovala v Indiji, potem sta se vrnila v domovino, kjer sta zbirala sredstva za uresničenje njunih načrtov. Po sedmih letih sta se vrnila in začela z gradnjo moderne bolnišnice. Še bolj važno pa je to, da je prišel z njima tudi zdravnik, ki bo vodil novo bolnišnico.

Misijonarji ene kanadske škofije

Kanadska škofija Trois-Rivières ima trenutno na misijonskih področjih 211 misijonarjev. Škofija ni posebno velika, saj šteje komaj 222.000 prebivalcev.

Uspešno pismo

Neka mati iz Južne Koreje je pisala svojemu sinu na Japonsko naslednje pismo: »Po posebni milosti svetega krsta sem postala hči Boga. Prosim Gospoda, da bi tudi ti, moj sin, prejel isto božjo milost!« Sina je pismo ganilo. Vpisal se je med katehume na katoliškem misijonu. Po šestmesečni pripravi je prejel svetih krst.

Einsiedeln v Švici

Tržaški Marijini družbi za šestdesetletnico

GOVORIL MSGR. DR. J. UKMAR

V tem tednu duhovnih vaj in tudi še nocoj ste slišale toliko dobrega, da je težko kaj dodati. Vendar, na željo našega gospoda voditelja, naj še jaz spregovorim par besed. Saj sem v tržaški Marijini družbi stari znanec in sem bil nekako za botra skoro ob vseh njenih važnih dogodkih. Ko se je Marijina družba shajala še v ulici S. Francesco števil. 15, sem ji v tisti majhni dvorani nekajkrat predaval. Ko je 18. febr. 1912 škof msgr. Karlin ta novopozidani Marijin dom blagoslovil, sem stal ob strani. Govoril sem ob dvajsetletnici, ob tridesetletnici, ob štiridesetletnici in ob petdesetletnici Marijine družbe. Večkrat smo se videli na duhovnih vajah, zadnjič v armenski cerkvi leta 1931 in zadnjič pod to streho leta 1948.

Pa pustimo te reči, saj so bile starejše med vami še priče teh dogodkov. Rajši sežem nazaj na me-

len spomin časov, ko se je ta Marijina družba porajala, ko je nastala in potem prebila prvo in najhujšo krizo svojega obstanka. To je res samo meglen spomin, saj je tega že 60 let. Tedaj sem bil jaz mlad fant, bogoslovec, malo pozneje novomašnik in zatem, prav ob času družbene krize, kaplan v Rojanu. V medtem spominu imam duhovno ozračje tistih let. Marijina družba se je porodila v dobi nekega sentimentalnega narodnjaštva. Narodni velikaši so se zbirali v ulici S. Francesco, kjer so imeli neko slavjansko čitalnico. Bili so nekaki Slavjani, pač ponosni na to, da največ sveta otrokom sliši Slave. V svoje propagandne namene so izdajali poleg »Edinosti« in »Naše sloge« še francoski list »La pensée slave« (Slovanska misel). Ta njih misel in miselnost je bila prežeta s tednjimi liberalnimi nauki. Niso bili

odkriti in tudi ne nasilni sovražniki krščanstva, pač pa so hoteli vse narodovo življenje voditi po čisto svetnih smernicah brez slehernega vpliva katoliške dogme in morale ter ne glede na cerkveno disciplino. Tudi tako žalostna ricmanjska afeta spada v tisti okvir, ko je bila fara toliko let ločena od Cerkve in čakala, da pride narodni svečenik, ki bo zapel: Slava va višnjem Bogu!

V takem ozračju se je Marijina družba porodila. Kaj čuda, če je prva leta svojega obstanka bolehal zaradi tistega strupenega ozračja. Pa ko je bila nevarnost največja, ko so v družbi že sklenili, naj se ves za Marijin dom nabrani denar izroči društvu sv. Cirila in Metoda zato, ker je nevarnost, da se družba, če bo preveč pod vplivom Cerkve, izneveri narodu, tedaj je škof msgr. Nagl, ki je bil nam slovanskim duhovnikom zelo naklonjen, s krepko roko presekati tisti vozil in vodstvo družbe. 1. 1905 izročil pobožnemu in zelo izobraženemu kanoniku Koscu, kateremu je kmalu sledil naš nepozabni Franc Guštin, ki je pozidal ta Marijin dom ter vodil družbo do leta 1937. In starejši veste, s kakšno neutrudljivo gorečnostjo jo je vodil.

Te žalostne in vesele spomine zaključujem s prisrčnim zahvalo Bogu za vse te preizkušnje. Četudi tožimo vsak dan čez slabe čase, moramo pa le priznati, da je naša Marijina družba v teh 60 letih glede pravega notranjega življenja in urejenega apostolskega delovanja dosti napredovala. Ve ste danes o bistvu in namenu Marijine družbe ter o njenem odnosu do cerkvene oblasti veliko bolje orientirane ko vaše sestre v tistih prvih megleh letih. Tisto nezdravo narodnjaško gibanje, ki je bilo v resnici protinardno, je danes v družbi nemogoče. Bog daj, da bi ta naša tako častita družba v tem pravem duhu vztrajala in napredovala, vedno združena s tisto skalo, na katero je Kristus pozidal svojo Cerkve. Potem bodite prepričane, da tudi vas ne bodo mogla peklena vrata nikdar premagati.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

»Pasijon« globaškega katoliškega prosvetnega društva

Katoliško izobraževalno društvo v Globasnici je zadnja leta pred drugo svetovno vojno z velikim uspehom večkrat priredilo pasijonsko igro. Ko je Hitler zasedel Avstrijo, je tudi v Globasnici prenehalo sleherno kulturno delo. Letos spomladi pa je globaško kat. prosvetno društvo obnovilo pasijonsko igro. Okrog 2000 ljudi iz vse slovenske Koroške je v 6 ponovitvah prisostvovalo »Pasijonu«. Pet ponovitev je bilo v Globasnici, vsaka za določeno dekanijo, zaključna predstava pa je bila v Celovcu.

Pobudo za obnovo pasijona je dal predsednik društva Alojz Gregorič in pri režiji mu je poleg Rajka Grainerja spretno pomagal tudi č. g. Vinko Zaletel. Globaški pasijon je bil deležen velikega vsestranskega uspeha ne samo po poizrtvalnosti režiserjev in igralcev, temveč tudi po živi veri igralcev in gledalcev. Prav zato so predstave bile ne igra, temveč pobožen obred globoko vernega slovenskega ljudstva na Koroškem, ki mu je trpljenje vsakdanji spremljevalec. »Pasijon« je bil obenem najpomembnejše kulturno dejanje na Koroškem.

Razsvetlili so predor pod Panovcem

Cestna uprava republike Slovenije je prispevala okrog 7 milijonov dinarjev za napeljava neonske razsvetljave v znanem predoru pod Panovcem v Novi Gorici. Cestišče je bilo doslej zaradi ostrih ovir kov in pomanjkljive razsvetljave zelo nevarno in se je v predoru v zadnjih dveh letih pripetilo več nesreč. Cesta, ki vodi skozi predor je zelo važna, ker veže Sorško in Vipavsko dolino. Sedaj razsvetljuje predor 118 močnih žarnic.

UGLED CERKVE RASTE

In vendar raste ugled Jezusove Cerkve tudi v tem predelu velemesta. Ljudje se veselijo, da se kdo briga za njihove otroke, briga na nesebičen način. Prav večeraj je 18 mladih ljudi iz naše »postaje« prejelo zakrament sv. birne. Vsako soboto zvečer imamo pevsko vajo: in peti znajo! Pevski zbor je sestavljen iz samih ljubiteljev petja, preprostih delavcev in delavk. Pesem je jezik narodov. Mimogrede naj omenim svoj novi naslov: V. KOS S.J., Jochi Social Settlement, Arakawa-Ku, Machiya 2-103, Tokyo. Morda bo kdo kdaj hotel poslati za naše reveže ček: imamo 5 milijonov yen dolgov; in toliko stvari bi morali še napraviti... A vem, da so mi primorski rojaki finančno težko obremenjeni. Vem in zato iz srca prosim najprej duhovnih čekov — molitev in žrtvic za naš zloglasni okraj. Da bi se Gospod nebes in zemlje usmilil in pritegnil dosti temnih elementov k luči; da bi obrisal solze na tolikih licih; da bi poklical tu in tam človeka, ki bo mogel in ki bo rad pridal denar, dobro naložen v našem podvigu, ker je takoj spremenjen v deljivo dobroga. Pomlad je tudi na našem sivem nebu, med vejami redko posejanih dreves in tramovi gosto zraslih streh. Sonce polzi raz oblake k oknom, dvoriščem in skladiščem. Morda tudi k srcem. Nekje kričijo novorojenčki, od nekega drdra mrtvaški avto k budističnim krematorijem. Zdi se, da je v tem vse življenje naše četrti. Bog ve, da ni.

REDOVNICE V NAŠEM MISIJONU

Na dnu človeških src tudi v našem okraju tli hrepenenje po Neznanim. In tiha želja, storiti nekaj velikega. Na naši postojanki je zmeraj dosti pridnih rok prostovoljcev-vernikov, včasih tudi poginov, ki bi radi sodelovali pri gradnji nove četrti. Nova četrt, sestavljena iz živih kamnov spreobrnjenih ljudi. Vem, da je še toliko možnosti, skritih med zidovi z razpadlimi vrati, v kolikor obstoja zid; večina hiš je iz lesa. Skoraj bi pozabil povedati tudi to, da tvorijo japonske redovnice del naše naselbine. Čisto vdane službi najbolj ubogih, čisto zadovoljne, čisto kakor naše usmiljenke doma. Morda je s sestrami tako kot z materami: po vsem svetu so si enake. Delivke božje ljubezni. Delivke na ljub, prikupen način. Ne zamerite, da se ne branim sprejeti tudi finančni ček; gre za veliko stvar, in mi nimamo dovolj denarja. A že zdaj se iz srca zahvalim za vse besede, ki jih hoste spregovorili z Gospodom žetve — za tistega slovenskega rojaka na Daljnem Vzhodu, ki je ves svoj up zaupal Enemu Srcu. V Njem smo vsi Slovenci doma, zato ker je močnejše od naravnih in umetno narejenih daljav, ki ločijo srce od srca in kožo od kože. — Na svidenje, sayonara! (13. aprila 1959.)

P. Vladimir Kos S.J.

Za rast slovenskega kulturnega dela

Meseca februarja 1954 se je v Buenos Airesu postavil temelj Slovenski kulturni akciji in v maju letos bodo Slovenci v Argentini ta jubilej praznovali. Ko obhajamo petletnico ustanovitve, je dozorelo prepričanje, da prav ta ustanova pomeni eno najbolj pozitivnih postavk slovenske emigracije, celo tako veliko in važno, da jo je nekdo imenoval »slovenski čudež«. Po petih letih obstanka in po štirih letnikih poslovnega dela more knjižna založba Kulturne akcije pokazati na 19 knjižnih izdaj. In to delavcev, katerih nobeden ne živi od tega dela, temveč je vse le njegov krvavi dar rasti in ohranitvi slovenskega kulturnega dela v tujini. Kulturni delavci, predvsem umetniki, tako besedni kakor likovni, gledališki in glasbeni, pa tudi znanstveniki vseh vrst so pravilno ocenili njen centralni pomen ter se priključili njenemu ustvarjalnemu občestvu. Danes pošiljajo dela založbi v objavo slovenski kulturni delavci, živeči na vseh celinah sveta: iz Evrope, iz obeh Slovenij izven meja Jugoslavije: s Koroške in Primorske, pa iz Pariza in Rima; iz obeh Amerik: Severne in Južne, iz Antartide, kakor tudi iz Azije, tako z vrhov Himalaje, kakor s cvetočih vrhov Japonske ter celo iz Avstralije. Če bi Afrika morda še ni knjižnih del, pa je tam več dobrotnikov, ki to delo zasledujejo in podpirajo. Tako je buenosaireskemu kulturnemu krogu uspelo dati založbi slovenski svetovni značaj, pomen centralne matice in tako napraviti Slov. kult. akcijo za zadevo vse emigracije, ne samo svoje družine. Morda je bil le slučaj, da je po njena prišla iz Argentine, kjer se je po ugodnem naključju našla največja skupina kulturnih ustvarjalcev. Ni pa rečeno, da bi sedež tega dela vedno v Buenos Airesu. Lahko ga zopet usodno naključje prenese drugam. Vseeno je, kam, Buenosaireskemu krogu ne gre za nikako nadvlado nad drugimi, še manj za monopol. Glavno je: SKA je zaživela, se organizirala, uspeva in ustvarja z neverjetno mladostjo, ki preseneča celo v domovini, ter nupa na bodočnost. Upajmo, da je prav SKA povežila kulturno starejši emigracijski rod in rešila še en bodoči rod slovenski knjižni poleg tega, da je odprla ventil ustvarjalnosti sedanjega, ki bi se sicer zadušil med strogi in poslovnimi papirji ročnih težav, kar so se spremenili tisti kulturni delavci, ki so se rešili iz domovine. Prepričani smo, da bo pravična zgodovina še podčrtala nekoč ta njen pomen za slovenski narod v tujini.

Ali je danes po petih letih še potrebno predstavljati njeno žetev? Njeno delo v sedanjosti, ki se kaže v predavanjih in gledaliških predstavah, v katerih hoče držati akademski višini obravnavanje sodobnih, kakor tudi zgodovinskih vprašanj, domaćih kakor svetovnih? Ali hotenje ustvariti osnove za sleherno gledališče v tujini, se ne bi razvijalo iz čitalniških budnih potreb, temveč stopalo vzporedno z gledališko svetovno umetnostjo sploh? Kaj bi ji govorili: o knjižnih izdajah? O izdajah klasikov, ki jih doma ne priznavajo kakor zaslužijo, pa so temeljni kamni naše umetniške in duhovne tradicije, kakor sta Pregel in Velikonja in tudi že Balantič? O izdajah pisateljev tako različnih slogov, kakor so Marolt, Kociper, Mauser, Simič,

Jurčec, Kunčič in Rudolfova, in pesnikov, kakor Debeljak, Papež, Vodeb, Kos in Truhlar? To so samo knjižne izdaje, dočim pa v reviji Meddobje ustvarjajo še drugi, od Javornika, Beličiča, Bukviča, Novaka, Kosa, Soukalove, Humra itd. ter je postalo glasilo, bi rekel, najmodernejše generacije v slovenski literaturi, vključno tisti, ki se razvija v domovini. Lahko bi označili njen pomen kot vstajanje novega duhovnega rodu, literarno vzeto, nove lirčne romantike proti materialističnemu naturalizmu domovine, ki razpada že sam v sebi tudi že tam. Smo avangarda tudi za domovino. Dramski pisci (Millenpart, Rozman) iščejo forme nove drame med ibsenovsko psihologijo in novim misterijem. Tudi glasba v Geržiničem je našla svojo knjigo. In kaj naj govorimo o likovnih umetnikih? Reprodukcijski del Bare Remčeve, Goršeta, Volovška, Kramolca in najmlajših, reprodukcije kiparja Franceta Ahčina — njih dela niso bila samo na razstavah, velik je njihov delež pri opremi publikacij. Tudi arhitekti so stopili v krog ustvarjalcev: Gregar, Eiletz. In znanstveniki z Vrednotami in Zgodovinskimi zbornikom, potopisci s Himalaje itd. Vse to ustvarja v okviru SKA že pet let s težnjo in naporom, ostati kljub vsem nevesečnostim emigracije na višini, ki jo zahteva čas, in iti naprej, ne zaostajati za domovino. Ali ni prevod Danteja majhen izraz takega tekmovanja? Vsi ustvarjalci imajo eno prednost pred onimi v domovini: žive v svobodi in lahko ustvarjajo po svoji podobi. Držimo baklo duhovne svobode v rokah, z njo svetimo novemu rodu — v domovini. Kakšno poslanstvo, vredno emigracije!

Rekel sem: ne poudarjamo tega, kar

smo napravili v petih letih. Poudariti hočemo samo oznako tega dela ter centralni emigracijski značaj, ki na drugi strani daje dolžnost tudi emigraciji, da taki ustanovi stoji ob strani, se vključuje vanjo kot član, ustvarjalni ali podporni ali samo naročniki, če že ne mecenski, česar je SKA najbolj potrebna. Zato ob petletnici SKA samo ta klic: ta »slovenski čudež«, ki se je rodil v Argentini, ne smemo pustiti splahnuti, temveč moramo sami pomagati k novemu, morda še večjemu in pomembnejšemu »čudežu«, ohraniti ustanovo, da se razvija, da živi še desetletje in da zajme še več sveta in ljudi v svoj krog, tako v ustvarjalnega kakor bralnega. SKA ni zadeva enega ozkega kroga, temveč vse emigracije in morala bi biti tudi — domovine. To zadnjo pa bo šele takrat, ko se bo pred očmi bodočih literarnih in kulturnih zgodovinarjev združilo kulturno delo v domovini in v emigraciji v eno samo kulturno delo slovenskega naroda v celoti in bo tedaj v poglavju Slovensko emigracijsko kulturno delo nosila Slovenska kulturna akcija svojo polnovredno označbo:

Bila je čudežno mladi kulturno ustvarjalni razmah slovenske idejne emigracije po drugi svetovni vojni na vseh kontinentih, ki ga je mogla ohranjati v življenju in delu samo izredno velika kulturna zavest in žrtev vse slovenske emigracije in zamejstva sploh.

Zakaj ne bi k taki bodoči oznaki prispeval tudi ti, ki morda stojite še ob strani?

Zato ob tej petletnici ne samo prošnja za sodelovanje v kakršnikoli obliki, mole-dovanje za novo žrtev, temveč tudi trk-nje na zavest in pones k izvrševanju dolžnosti do sedanjosti in bodočnosti.

S prvih dveh sej akademskega sveta v Trstu

Nova visokošolska skupščina tržaške univerze (O.R.) se je prvič sestala v petek 17. t. m. Za to sejo je seveda vladalo veliko zanimanje, bodisi zato, ker je bila to prva po razburkanih volitvah, bodisi zato, ker so na njej volili novega tribuna. Za predsednika in tajnika nove skupščine sta bila izvoljena Acciaro in Zinato od katoliške skupine Intesa universitaria. Po volitvah se je nato pri splošni programski debati kot prvi oglašil slovenski svetovalec liste ADRIA Savo Sfiligoj iz Gorice in začel s slovenskim »Pozdravljeni kolegi« ter zatem nadaljeval v latinščini. V sejni dvorani sta vladala mir in tišina in vsi so z zanimanjem sledili njegovim izjavam. Naglasil je med drugim, da želi, da bi prišlo do sklepa, ki bi omogočil uporabo slovensčine tudi na sejah akademskega sveta. Nato je obširneje obrazložil program, ki ga je sestavil Saša Rudolf. Dejal je, da bi bilo smešno zahtevati, da bi se morali slovenski akademiki utapljati na tujih listah. Prepovedati jim samostojnost bi bil gorostasen in nedemokratski absurd. Zaustavil se je nadalje pri problemu enakosti in želel, da bi vsi neglede na narodnost in materialne težave lahko uspešno študirali in da bi se za vse marljive in sposobne akademike določili posebni skladi, da jim olajšajo učenje predvsem s plačevanjem šolnine.

Pozval je vse prisotne kolege, naj spo-

znajajo bogati slovanski svet velikih duhov, kot so Tolstoj, Prešeren, Masaryk in idealnega in zvestega katoliškega mučenika-kardinala Stepinca. Zaključil je rekoč, da želijo slovenski akademiki tržaške univerze plodnega sodelovanja z vsemi, ki so pripravljeni upoštevati naše težnje. Za njim se je oglašil socialist Martone in skušal »dialektično« prikazati, kako bi bilo »koristno«, če bi se slovenski akademiki v bodoče vključevali v druge velike liste. Laški nacionalistični liberalci Sangermani pa je trobil svojo, češ da je bil sprejem slov. akad. liste Adria velika napaka. Oba je nato Sfiligoj stvarno pobil. Značilno je dejstvo, da so pred glasovanjem za tribuna zapustili sejno dvorano še preostali trije levičarji z Martonejem na čelu, ter liberalni nacionalisti Sangermanija skupno z Gorčani in Videmčani. Za tribuna je bil izvoljen Dario Rinaldi, ki je prvi tržaški tribun katoliške skupine Intesa. Zanj so glasovali vsi prisotni. Drugi ključni položaji in odbojniška mesta so v glavnem tudi v rokah katoliške skupine.

Na seji preteklega ponedeljka so pa izvolili statutarni svet (Corte statutaria).

Na prvi seji so bili prisotni vsi izvoljeni svetovalci, razen fitovca in pripadnika ital. socialistov Sanzina, ki ni smatral za potrebno udeležiti se prve seje, čeprav se je v teku volilne kampanje na široko hva-

Potreben dekret sv. Stolice

(Nadaljevanje s 1. strani)

Drugo dejstvo, ki vznemirja Cerkev v Italiji, pa je tako zvano »odprtje na levo«, namreč neka težnja po sodelovanju med socialkomunisti in katoličani, ki jo opazamo v vrstah posebno levčarskih demokratizmov. Iz teh vrst je izšel Milazzo in njegov poizkus. Kot smo rekli, eni že napovedujejo, da bodo isto ponovili tudi drugod po Italiji, morda v Val d'Aosti in še po drugih krajih.

Pred temi dejstvi se je znašla Cerkev v Italiji. Na Siciliji ljudska fronta skupaj s komunisti, v Val d'Aosti enak pojav; poleg tega jasne grožnje, da se bo isto ponovilo v drugih pokrajinah in nato v celi državi. Kaj pomeni sodelovanje in podpora komunistov je iz komaj pretekle zgodovine dovolj znano: Na Poljskem je Mikolajčik hotel s komunisti sodelovati po drugi vojni, a je komaj življenje rešil. Na českoslovaškem je Beneš vodil isto politiko, a na koncu so komunisti uničili njega in demokracijo ter vpeljali svojo diktaturo. Na Ogrskem so doživeli isto usodo vsi, ki so s komunisti sodelovali. Pri nas na Slovenskem je komunistična partija zmagala predvsem zaradi pomoči, ki so ji jo nudili krščanski socialci in levičarski liberalci. Vse te in druge slične primere ima Cerkev pred očmi. Zato je več kot utemeljena njena bojazen, da se bodo komunisti s pomočjo naivnih katoličanov polastili oblasti in uvedli svojo diktaturo tudi v Italiji in povsod drugod, kjer bi prišlo do takega sodelovanja. To nevarnost vidi sv. Cerkev, zato njene svarilne besede, ki jih ponavlja že več kot 20 let: »Komur je mar krščanske kulture, ne bo v ničemer sodeloval s komunistom.« (Pij XI., Divini Redemptoris iz leta 1937). Pri tem kdo more v dobri veri trditi, da se Cerkev vmešava v politiko? Cerkev svari vernike pred nevarnostjo za njih svobodo in vero. In to je njena sveta dolžnost.

POLOŽAJ PRI NAS

Kot smo že omenili, so tudi naši časopisi vsak po svoje razlagali odlok sv. Oficija. Titovski in kominformistični tisk je pisal, da pomeni odlok sv. Oficija z dne 2. aprila vmešavanje Vatikana v ital. notranjo politiko. Glasilo slov. kršč. socialcev, pa je zapisalo, da so to »politična navodila sv. Oficija«, kakor da bi bil sv. Oficij urad kake stranke. Iz takega pisanja smemo sklepati, da se tudi slov. kršč. socialci čutijo prizadete in se zato izmikajo, kakor se izmika Milazzo na Siciliji. Tudi Milazzo je namreč izjavil, da je katoličan in da o komunizmu misli kot misli kat. Cerkev. O sodelovanju s komunisti pa ne misli isto kot Cerkev, kajti sicer bi se zvezel z njimi odpovedal. Isto menda trdijo tudi naši kršč. socialci: o komunizmu mislijo kot misli Cerkev, o sodelovanju s komunisti pa ne mislijo kot misli Cerkev. Zato so napisali: »Na-

lil, kako bo branil koristi slovenskih akademikov ter naše izvoljene zastopnike pred izpadi nacionalistov. Res novejso postopanje in skrivanje glave v pesek; še več, to je varanje volivcev, predvsem tistih, ki so mu v dobri veri izkazali zaupanje. Interesi akademikov se ne branijo z vsakovrstnim natočevanjem po časopisih; ampak s stvarnim dejanskim nastopom za korist in dobrobit akademске skupnosti.

stane na primer vprašanje, kaj se pravi »se družiti« s komunisti in jih »podpirati«. Razčistiti je tudi treba, kdo koga podpira: francoska manjšina komuniste ali komunisti manjšino? (Pri tem misli list na Val d'Aosti). Iz takihle zavutih vprašanj je takoj razumeti, da stoje tudi naši kršč. socialci na stališču on. Milazzo in prijateljev. Komunizem tudi ono obsoja, o sodelovanju s komunisti pa hoče debatirati, kdo koga podpira: Ali krščanski socialci komuniste ali komunisti kršč. socialce. Tako umovanje je res dlakocpljenje, kakor ga je na Slovenskem začel Edvard Kocbek in so ga kršč. socialci nadaljevali med komunistično revolucijo v Sloveniji vse dotle, da so komunisti zmagali ter kršč. socialce deloma likvidirali deloma pa spreobrili v najhujše partije. Nekaj se jih je vendarle rešilo v Trst in Gorico, da tu še naprej prodajajo svojo modrost in z njo zavajajo katoliške Slovence. Do kdaj še?

Radio Trst A

od 26. aprila do 2. maja 1959

Nedelja: 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 12.00 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... — 15.40 Zbor »Ivan Cankar«. — 17.00 POSTENJAK PO POTREBI, veseloigra v petih dej.; igrajo člani SNG v Trstu. — 21.00 Pesniki in njih stvaritve: G. Carducci. — 22.10 Antologija slovenske vokalne glasbe. — 22.30 Bartok: Sonata za violino solo.

Ponedeljek: 18.10 Koncert pianista Pavla Sivica. — 19.00 Pisani balončki. — 20.30 Jacques Offenbach: HOFFMANOVE PRIPOVEDKE; v prvem odmoru, približno ob 21.30: Opera, avtor in njegova doba; v drugem odmoru, približno ob 22. uri: Mala literarna oddaja.

Torek: 18.00 Z začarani police. — 18.10 Simfonični koncert orkestra Tržaške filharmonije, Haydn: Simfonia v C duru, Stravinski: Koncert za klavir in orkester. — 19.00 Utrinki iz znanosti in tehnike. — 21.00 Obletnica tedna. — 22.00 Umetnost in življenje: »Portret pri orientalskih narodih«.

Sreda: 18.10 Chopin: Koncert št. 1 v e molu. — 19.00 Zdravstvena oddaja. — 21.00 ALENKA, veseloigra, napisal Anton Koren; igrajo člani RO.

Četrtek: 18.00 Z začarani police. — 18.10 Brahms: Koncert za violino in orkester. — 19.00 Sola in vzgoja - Ivan Theuerschuh: »Kateri poklici so najprivlačnejši za našo mladino?« — 21.00 Zgodovina odkrivanja sveta. — 22.00 Iz sodobne književnosti - Dominik Smole: »Črni dnevi in beli dan«.

Petek: 9.45 Faure: Fantazija za klavir in orkester. — 10.00 Predavanje: »Delavec in uspeh podjetja«. — 16.00 BRKONJA CELJUSTNIK. — 18.00 Msgr. Jakob Ukmar: Problem ločitve zakona po kanonskem pravu. — »Nadaljni razdiralni zadržki«. — 18.10 Koncert basista Ante Zmikiča. — 19.00 Širimo obzorja - »Časopis«. — 21.00 OD TVOJEGA DO MOJEGA, drama v treh dej.; igrajo člani RO.

Sobota: 15.00 Kodaly: Harry Janos. — 16.00 Novelist tedna. — 16.20 Jugoslovanske narodne pesmi in plesi. — 18.00 ZALOST IN VESELJE - 1. slika - mladinska zgodba, ki jo je napisal Andrejčkov Jože; igrajo člani RO. — 20.40 Vokalni kvintet Niko Stritof. — 21.00 BETTINA, enodejanka; igrajo člani RO. — 22.00 Casella: Koncert za klavir, violino, čelo in orkester.

V petek 1. maja 1959 pridite vsi na prvomajsko slavlje v Števerjan!

Malaterjeva vdova pripoveduje

7. Ustanovili so neodvisno vladu, kateri je načeloval Imre Nagy, ki je obljubil velike reforme. Izpustil je vse politične jetnike iz mučeniških celic AVH-e in razpustil tudi to kruto tajno policijo samo. Zagotovil je svobodo besede in svobodno volitve, kakor hitro bo to mogoče na to misliti. Novo vladu je ljudstvo sprejelo z veliko simpatijo in eden najpriljubljenejših njenih članov je bil novi obrambni minister Pal Malater.

Bodočnost se nam je smehljala naproti vsa lepa in roznata in vsi Madžari smo čutili, da smo si to srečo sami prislužili. To je bil čudovit občutek. Komunizem, zaukazan od vlade, je po enajstih letih izgubil kot grde sanje. Ljudstvo je že začelo čistiti ulice in popravljati hiše in normalno življenje se je počasi vračalo v preizkušeno mesto.

V četrtek, prvega novembra, je Pal Malater govoril po radiu vsem Madžarom:

»Moramo zagotoviti hrano našim otrokom, premog tovarnam in urediti promet našim delavcem,« je dejal. »Pomagajte, da bo naša Ogrska vedno močnejša, svobodna, neodvisna in nevtralna. Začnite zopet z rednim delom!«

Bila sem doma, ko je Pal govoril, toda ko sem se vrnila, sem našla otroke, ki so skakali od veselja.

»Oče je govoril tudi za nas po radiu,« je povedal Pavel in se kar napihoval od ponosa. »Pisal mu bom pismo,« je sklenil.

Ko mi je čez nekaj dni pokazal pismo, sem se skoraj zgrozila. Iz pisma je jasno odsevala Pavlova prisrčnost in trdota obene, ki sem jo tako dobro poznala. Sedaj je Pavel, desetletni otrok, govoril kot poglavar družine:

»Dragi papa!

Zelo smo ponosni nate, ker si velik junak in se boriš na naši strani. Se vedno te imamo radi, pa čeravno smo tolikokrat jokali, ko nas nisi prišel obiskat. Kje si bil takrat, ko je bila mama bolna in smo mi bili sami doma? Kje si bil, ko smo te klicali in nisi prišel? Kje si bil, ko je bila Juditka v bolnišnici in te je klicala? Zakaj nisi prišel?

Toda slišali smo te, ko si govoril po radiu in ko si rekel: »Moramo zagotoviti hrano našim otrokom. Moramo začeti zopet z rednim delom,« smo razumeli, da si misliš na nas. Zato ti pišem, da ti zagotovim, da te imamo radi in da bi te želeli kmalu videti.

Mnogo poljubov ti pošilja tvoj sin

Palči.

Žal, Palu ni bilo usojeno, da bi to pismo prejel. Komaj sem ga prebrčala, ko je zvonec zapel. Skoro niseem mogla verjeti svojim očem, ko sem v prileklo spoznala Palovega prijatelja iz pravih let najinega zakona, ko sta on in Pal bila v službi v Vacu.

»Marija,« mi je rekel, ko sem ga povabila, naj vstopi, »imam neko naročilo od Pala.«

»Ali je res Pal, ki te pošilja?« sem skoro podvomila.

General Malater, mi je pojasnil, ga je poklical iz Vaca v Budimpešto, da bi mu dal povelja, kako nadaljevati revolucijo na severu dežele. Našel je Pala na obrambnem ministrstvu, obkoljenega od časnika-jev in političnih voditeljev. Zelo je shujšal, le v sivo-plavih očeh mu je gorel nekdanji ogenj.

»Sedaj nimava časa, da bi govorila,« mu je rekel Pal, »vrni se zvečer in počakaj me tu.«

Tisto jutro je imel Pal razgovor z najvišjimi voditelji ruske armade za umaknitev vseh sovjetskih čet iz države. Toda treba je bilo urediti še mnogo tehničnih ovir, zato je moral ta večer ponovno na rusko komando v južni del Budimpešte. Rusi sami so predlagali, naj bi se razgovor vršil na njihovi komandi v južnem delu mesta, da bi imeli tako hitrejšo telefonsko zvezo s svojimi predstojniki v Moskvi.

»Govorila bova, ko se vrnem s te konference,« mi je rekel Pal, »medtem pa te prosim, da bi šel k Mariji in otrokom. Zagotovi jih, da mi je dobro in naj ne bodo v skrbeh zame. Kakor hitro bom prost, pridem do njih. Vprašaj jih, če kaj potrebujejo, in prosim te, da bi jim ti ta čas pomagal.«

To je bilo zadnje Palovo sporočilo. Ko se je Palov prijatelj tisti večer vrnil na obrambno ministrstvo, je zamen čakal, da bi Pal Malater prišel na razgovor. General Malater in njegova delegacija se niso več vrnili s konference na ruski komandi.

Naslednje jutro, v nedeljo 4. novembra,

so Rusi ponovno napadli Budimpešto. Ruske čete so obkolile mesto in od tistega trenutka se je začelo masovno bombardiranje. Prvi minister Nagy je potom radia poslal generalu Malaterju poziv, naj se vrne v Budimpešto in spet sprejme vodstvo za obrambo mesta. Toda ne general Malater ne njegova delegacija niso mogli odgovoriti, kajti Rusi so jlt prejšnji večer aretirali. Z njim lastno hinavščino so jih zvabili na oddaljeno in samotno komando in počakali ugodnega trenutka, ko je bila konferenca v polnem teku, da so planili nanje in jih zastražili.

Tisto usodno jutro je prvi minister Nagy poslal po radiu še drugi poziv, ki ga svet ne bo mogel tako kmalu pozabiti. Medtem ko so brezkončne kolone ruskih oklopnikov z oglušujočim truščem preplavljale mesto in so Rusi z maščevalno zlobo streljali brez cilja na vse strani, je prvi minister Nagy pozval zapadne narode, naj bi prišli na pomoč. Poziv so ponovili v angleščini, ruščini, madžarščini in francoščini.

»Sedaj je Ogrska na vrsti. Zanj je plat zvona. Jutri bo lahko bil tudi za vas. SOS! SOS!«

(Se nadaljuje)

Slovensko katoliško prosvetno društvo v Gorici

vabi na prireditev, ki bo v nedeljo 26. aprila 1959 ob 16.30 v Marijinem domu na Placuti.

Dramski odsek uprizori L. Santucci - prevod J. K.

» K A J N O V A N G E L «

moderni misterij v treh dejanjih s prologom

Režija: M. Komac

Vstopnina: 150 več 10 lir. - Otrokom brez spremstva vstop zabranjen

Prvi kamen za cerkev v begunskem naselju

V begunskem naselju pri Štandrežu, ki je vstalo pred enajstimi leti, so v nedeljo 19. aprila položili prvi kamen za novo cerkev posvečeno Mariji usmiljenja. Istrski begunci, ki sedaj živijo v tem naselju, so namreč prinesli iz Pulja mali kip Matere božje in hočejo, da bo njihova cerkev posvečena prav Mariji usmiljenja. Temeljni kamen je blagoslovil goriški nadškof msgr. Ambrosi. Ta je imel nato priložnostni govor, v katerem se je zahvalil goriški občini, ki je darovala potrebno zemljišče za novo cerkev. Goriška občina bo darovala tudi 3000 m² zemljišča za novo cerkev v Stražicah.

Na volilnem seznamu tudi optanti

Na goriški občini je na vpogled seznam vseh volilnih upravičencev goriške občine. Teh je 30.132 in sicer 16.587 žensk in 13.545 moških. Goriški volilni urad je na seznam vpisal tudi vse tiste, ki so za italijansko državljanstvo optirali.

Na Kalvariji bodo postavili tri križe

Na hribu Kalvariji nad Podgoro bodo dne 25. aprila, na državni praznik, znova postavili tri velike križe. Hrib Kalvarija je dobil ime prav po treh križih, ki so nekdo stali na njenem vrhu in kateri so bili porušeni v svetovni vojni leta 1916. Pobudo za novo postavitev križev so dali bivši bojovníki iz Ravenne. Za to slovesnost je napovedan prihod velikega števila bivših bojovníkov iz vse Italije.

O prosvetnem delu v Pevmi

Ker zadnje čase v nekaterih listih toliko pišejo o kulturnem delovanju v Pevmi, smo čutili potrebo, da se tudi mi oglasimo.

Najprej smo čitali članek »Zelje mladincev iz Pevme in Oslavja«, kjer pravijo, da je precej mladine, ki je »izrazila« željo, da bi koristno uporabili prosti čas in bi radi peli, igrali namizni tenis, šah in bi sploh kulturno delovali. Potem smo čitali, da je bilo pri nas v zadnjih letih, kar se tega tiče, »precejšnje mrtvilo«. In za tem, da je bil sklican »množični sestanek«, na katerem so obnovili prosv. društvo »Naš Prapor«, ki je v presledkih obstajalo od leta 1906 (ki pa ni od prve svetovne vojne do danes skoraj nič delovalo). Na tem sestanku so izvolili odbor ter napovedali delovanje: zaenkrat pevske vaje in izlet.

Iz vsega tega poročanja se je zdelo, kakor da ti, ki to pišejo, niso iz Pevme, ker niso niti z besedico omenili obstoja katkega drugega društva, niti poročali o kakem kult. delovanju. Sedaj pa naenkrat čitamo v nekem listu, da obstoji v Pevmi še neko drugo društvo (ni bilo do sedaj torej popolno kulturno mrtvilo), namreč SKPD »Jože Abram«, ki je bilo ustanovljeno lansko leto. Ustanovnega občnega zbora tega društva se je udeležilo lepo

V sredo 29. aprila 1959 priredi SKPD s sodelovanjem vseh katoliških organizacij v Domu Brezmadežne na Placuti

Kulturni večer posvečen

MATERI IN MATERAM

Začetek ob 20.30. - Vsi vljudno vabljeni

število domačinov. Tedaj se je izmed samih domačinov sestavil odbor. Društvo od tedaj zelo lepo in uspešno deluje. Pripravilo je lepo število dobro uspelih kulturnih prireditev. Lepo poletno prireditev, pri kateri je nastopila naša mladina z veseloigro »Oblast«, mešani mladinski zbor, nato miklavževanje, pustovanje. Dalje dva kulturna večera, na katerih nam je č. g. V. Zaletel s Koroške kazal in razlagal prelepe slike o slovenskem romanju v Lurd in druge. Med kulturnimi večeri pa še proslava V. Vodnika, predavanje o narodnosti v luči krščanstva g. dr. Brajša ter še nastope našega pevskega zbora in dram.

stene velikanske večbarvne razpoke. Po stopnicah smo prišli v velikansko jamo, katera je zelo znana zaradi svoje velikosti.

Lepa steza nas je vodila okrog po jami, kjer smo imeli priliko občudovati zanimive stalaktite in stalagmite.

Po kratki južini smo se podali k Opeškemu obelisku. Večina je imela sedaj prvič priliko videti krasen razgled na Trst in tržaški zaliv.

Mrak je padal na zemljo, ko so se začele v Trstu prižigati prve lučke, mi pa se od slovenske pesmi skoraj nismo mogli ločiti.

Veseli in zadovoljni smo prišli domov. Naj bi društvo »Jože Abram« v Pevmi priredilo več takih in podobnih izletov.

Izletnik

Sovodnje

Smrt krščanskega moža

V nedeljo dne 19. aprila je umrl v Sovodnjah skrben gospodar Ivo Tomšič. Podlegel je zavratni bolezni, katero si je nakopal pri partizanih. Več časa je bil v bolnišnici, a vsa zdravniška pomoč je bila zaman. V soboto zvečer so ga pripeljali domov, kjer je previden z zakramenti za umirajočega drugo jutro umrl. Zapustil je v veliki žalosti ženo Danico in sinčka Edija. Z nesrečno Tomšičevo družino žaluje vsa vas, saj ni minilo še dve leti, ko je njegov brat na tako tragičen način izgubil svojo ženo. Pogreb prerano umrlega Ivota se je vršil v ponedeljek ob veliki udeležbi vaščanov in tudi ljudi iz bližnjih vasi.

Ženi Danici in sinčku Ediju ter vsem ostalim v družini izrekamo iskreno sožalje. Umrlemu Ivotu pa naj Bog da večni mir.

odeksa izven Pevme (v Števerjanu in Gorici).

Tako naj si bralci sami ustvarijo sodbo, v katerem delu pevmske in oslavske mladine je vladalo »kulturno mrtvilo«. V istem listu tudi čitamo, da sestavljajo odbor tega društva ljudje iz Gorice, kar pa seveda vsak Pevčan ve, da je laž.

Pevma

Izlet v Briščičke

S.K.P.D. »Jože Abram« v Pevmi je organiziral preteklo nedeljo izlet v Briščičke (Grotta Gigante).

Zbrali smo se pred oslavske spomenikom in na trgu v Pevmi. Ob eni in pol popoldne smo odšli. V korieri polni mladine je ob lepi slovenski pesmi hitro prevladalo veselo razpoloženje.

Prišli smo v Briščičke. Tukaj smo dobili vodnike. Nekaj minut hoda iz vasi smo prišli do vhoda v jamo. Ob vhodu se začne strmo stopnišče naslonjeno na

Romanje v Einsiedeln

Vsem, ki se zanimajo za skupno romanje v Einsiedeln, sporočamo sledeče: Stroški za skupni potni list so le 500 lir. Potni list je bilo sporočeno dosti več, ker so pri CIT-u računali, da ostanemo v Švici več kakor tri dni. Torej stroški za skupni potni list na osebo so le 500 lir. Kako in kdaj se uredi vse potrebno za skupni potni list, bo sporočeno pravočasno. Vsaj tišči, ki navadno vsako leto potujete v tujino, si napravite enkrat za vselej osebni potni list, ki vam tudi sicer vedno prav pride.

Vpisovanje za skupno romanje se zaključuje v nedeljo 26. aprila.

Tržaški občinski svet

Na občinskih sejah 10. in 17. aprila se je razpravljalo o upravnih zadevah in o resolucijah glede odkupa ljudskih stanovanj, sezidanih z državno podporo. Zakon od 17. jan. 1959 je skrajno ugoden za najemnike, ki jim omogoča — če žele — odkupiti stanovanja za sedanjo kupno ceno, znižano za 30 do 35%, odplačljivo v mesečnih obrokih skozi 20 let. Tako znaša mesečni obrok pri znižani odkupni ceni na pr. od pol milijona samo 3570 lir in od milijona 7148 lir, tedaj manj kot mesečna najemnina.

Komunistična stranka je proti temu zakonu, ker je proti vsaki zasebni lastnini sploh in tudi proti temu, da bi dosedanjí najemniki postali samostojni, svobodni gospodarji z lastno streho in s svojim domom. Zato je prišla z resolucijo, ker se ni upala odkriti nastopiti proti zakonu, in zahtevala, da se zakon odgodi in popravi tako, da bi se sedanja cena znižala kar na 40 do 46% in bi najemnik dobil stanovanje, ki je po odbitku obrabe še vedno vredno na pr. milijon lir, za 540 tisoč lir.

Občinski svetovalec dr. J. Agneletto je v svojem govoru označil komunistično resolucijo, ki jo podpirajo tudi mislini in socialisti, za neutemeljeno in krivično, ker hoče pod pretvezo še večjih ugodnosti za majhen del državljanov-najemnikov sejati med njimi nezadovoljstvo in odpor proti zakonu, ki omogoča stotisočim najemnikom, da postanejo samostojni gospodarji. Komunistična resolucija ni dobila zadosti glasov in je bila tako kot demokrščansko priporočilo, ki je bilo nepotrebno, zavrnjena.

Na isti seji je dr. Agneletto opozoril mestni svet in župana na krivice, ki se godijo preko 150 tisoč zavarovancem proti boleznim v Trstu in Gorici pri INAM in INADEL. Po vsej Italiji imajo zavarovanci pravico svobodno si izbirati zdravnik, le v Trstu in Gorici so primorani obračati se na zdravnike zavarovalnih zavodov, ki so preobloženi z delom. Zato

pritožbe. Državlani obmejnih dežel, ki so toliko pretrpeli, imajo pač pravico vsaj do enakega ravnanja kot ostali državljani. Dr. Agneletto je tudi posredoval zaradi del v ulici Verniellis (Rojanu). Zahteval je tudi, da se dela kanalizacije na Prosoku, ki se že tako dolgo vlečejo, vendar že končajo in da se zopet odpre za promet in temeljito popravi vodovodna cesta

Marijina družba v Rojanu

priredi v nedeljo 26. aprila dve dvo-dejanki:

Odpustila je

in

Bila je neka gospa

Začetek ob 17.15. — Med odmori srečolov. — Vabljeni!

»Nabrežinke« od Sv. Križa do Miramara, ki bo z ozirom na novo cesto, ki jo večje z državno cesto Barkovlje-Sesljan, postala izredne važnosti za podvig Grljana in Sv. Križa in za tujski promet.

Na seji 17. aprila je občinski svet razpravljal tudi o predlogu obč. odbora za zvišanje cen parnih kopeli (za 200 lir), masaže (za 70 lir) in nege nog (50). Komunisti, titovci in ital. socialisti so bili proti zvišanju. Svetovalec dr. Agneletto je izjavil, da bi proti zvišanju glasoval, če bi šlo za cene kadnih in pršnih kopeli, ki se jih poslužuje veliko število meščanov. Ali ker je parnih kopeli, masaž in nege nog le 7000 letno, to pomeni, da se jih poslužuje največ 400 ljudi na leto. je za zvišanje glasoval; bilo je sprejeto z veliko večino.

Ta teden se razpravlja o občinskem proračunu za leto 1959, ki izkazuje 5432 milijonov dohodkov in 7797 milijonov izdatkov s primanjkljajem 1781 milijonov lir.

Gradnje INA-Casa na Tržaškem

Ustanova INA-Casa na Tržaškem je doslej sezidala 127 hiš s 873 stanovanji. S tem pa še od daleč ni rešeno pereče stanovanjsko vprašanje. INA-Casa ima v načrtu gradnjo nadaljnjih 1500 stanovanj, za katere bodo potrošili 4 milijarde lir. Trst doslej ni izkoristil določenega kontingenta gradenj in to največ zaradi tega, ker rimsko vodstvo INA-Casa ni upoštevalo višjih stroškov gradnje na Tržaškem kot po drugih krajih Italije. V Trstu morajo namreč hiše tako zidati, da lahko kljubujejo vsem klimatskim razmeram zlasti burji, ki je na našem področju tako huda.

Rojan

V petek 17. aprila je nenadno umrla gospa Olga Pertot. Skoraj dve leti je bila bolna, a končno jo je Bog čisto nepričakovano poklical. Izpolnil ji je vročo željo, da ne bi pred smrtjo veliko trpela. Veliko

Slovenska dijaška zveza iz Trsta na izletu v Padovi

R A Z N O

Kulturno delo v Clevelandu

Lep kulturni dogodek je bila za Slovence v Clevelandu velikonočna prireditev tamkajšnje Glasbene Matice, o kateri piše kritik v Ameriški Domovini takole: »Vsi mi Slovenci, stari in mladi, poznamo in cenimo Glasbeno Matico. Saj jo že desetletja spremljamo na njeni vseameriški poti v podajanju naše lepe slovenske pesmi in

SLOVENSKI AKADEMSKI SKLAD »ADRIA«

Glavni odbor slovenske akademske liste ADRIA je dal pobudo za ustanovitev sklada v korist potrebnih in zaslužnih slovenskih akademikov tržaške univerze. Denarne prispevke sprejemata naša dva člana akademskega sveta Rudolf in Sfiligoj, kakor tudi uredništvo Katoliškega glasa in Demokracije.

Glavni odbor S. A. L. »ADRIA«

v predstavljanju najlepših svetovnih oper v našem jeziku. Program koncerta, ki je bil v predvelikonočni dobi, in sicer 15. marca, je obsegal vrsto najlepših slovenskih narodnih in umetnih pesmi, odlomke iz Vilharja, Gounoda, Verdija ter Puccinijevo opero v enem dejanju »Sestra Angelika«. Pevovodja je bil Anton Šubelj. Koncert je odlično uspel.

Veronika Mlakar v Clevelandu

Veronika Mlakar, hčerka znanih Pina in Pije Mlakar, ki sta si s svojimi baletnimi nastopi pridobila velik sloves ne samo doma v Sloveniji in Jugoslaviji, ampak tudi drugod po Evropi, se je v zadnjih letih sijajno uveljavila s svojimi nastopi v pariški Operi.

Ta mlada slovenska rojakinja, ki si je pridobila svetovni sloves, je 5. aprila nastopila v Clevelandu. Plesala je vodilno vlogo v baletu znane Leharjeve operete »Vesela vdova« v Masonic Hall. Nastop je bil v okviru Chicago Opera Ballet.

PLES — nova knjižica

V teh dneh izide nova knjižica »Ples«. Cena 50 lir. Spisal dr. Jože Prešeren. Tudi tisti, ki ne potrebujete nauka za ples, vzemite to knjižico in jo podarite mladim ljudem. Sploh naj bi se naši verniki v Trstu in Gorici veliko bolj zanimali za KNJIŽICE, ki so vedno koristno branje in velika pomoč v življenju in vzgoji!

Film »Les amants« (Ljubimci), ki ga te dni predvajajo pri nas, je za vse prepovedan.

prijateljev in znancev jo je pospremilo k zadnjemu počitku v družinski brob v Barkovlje. Pokojna gospa se je odlikovala po radodarnosti. Bila je stalna dobrotnica Vincencijeve konference, Marijanišča, prvoobhajancev in zadnja leta novega Marijinega doma. Dokler ji je zdravje dopuščalo, ni zamudila nobene slovenske poobnosti v cerkvi in nobene prireditve v

BAZOVISKI ODER

uprizori v Bazovici v nedeljo 26. aprila ob 17^h veseloigro v treh dejanjih: F. S. Svoboda

Poslednji mož

Vljudno vabljeni na izredno zabavo.

Marijinem domu. — Naj ji dobri Bog obilno poplača vsa njena dobra dela. Sorodnikom izrekamo iskreno sožalje.

*

Meseca maja bomo imeli šmarnice zvečer, in sicer ob 20.20. Gotovo bomo radi prihajali zraven, saj imamo Marijo vsi radi!

VOLITVE V ALŽIRU

V nedeljo so se v Alžiru v petem ozračju pričele občinske volitve. Že prvi dan so nastali neredi ter je bilo izvedenih mnogo bombnih atentatov, v katerih je našlo smrt več ljudi; mnogo jih je bilo tudi ranjenih. Samo na področju Alžira in Konstantine so beležili dvajset mrtvih ter 60 ranjenih, med katerimi mnogo otrok. V ne

kem kraju so uporniki ugrabili vse kandidate, nosilca liste pa ubili.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

OBVESTILA

GORIŠKIM ROMARIJEM V BENETKE

Vsi oni goriški slov. verniki, ki se nameravajo udeležiti 1. maja škofijskega romanja k sv. Piju X. v Benetke, naj se zgledajo po enem izmed naslednjih duhovnikov: č. gg. dr. Humar, Mazora, Eržen, p. Fidele ali pt pri upravi Kat. glasa.

Sv. maša za vse padle v vojnah

V soboto 25. t. m. ob 9.45 bo goriški nadškof daroval sveto mašo v cerkvi Sv. Jožesovega v Gorici za vse one, ki so do rovali svoje življenje v vseh vojnah.

RAZSTAVA KUHNJSKIH IZDELKOV

Udeleženke gospodinjstva tečaja vljudno vabijo v nedeljo 26. aprila k Solskim stram pri Sv. Ivanu v Trstu, ul. delle Dole 34, vse prijatelje in ljubitelje gospodinjstvenih umetnosti. — Na veselo snidenje! Tečajnice

UPRAVA Katoliškega glasa ima zopet na razpolago nekaj izvodov Ahčineve socialne ekonomije. Cena L. 1.000.—

DAROVİ:

Za Alojzijeve: V spomin Neže Crnlogar in Jakoba Munih daruje N. N. 1.000 namesto cvetja na grob pok. očeta p. F. delisa družina Vizintin 2.000 lir. — Bojovni dobrotnikom, rajnim pa daj večni mir!

Za Marijanišče na Opčinah: N. N. iz Trsta daruje 1.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca trgovski L. 20, osmrtnice L. 30, večni davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik Tiska tiskarna Budin v Gorici

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujem vsem, ki so se kakor koli spomnili mojega pokojnega očeta

Franca Kranerja

ter mi izrazili svoje sožalje. Posebno se zahvaljujem za darovane sv. maše, sv. obhajila in molitve, ki ste jih darovali pokojnega ter za tako lepo udeležbo pri sv. maši zadušnici.

Gorica, 22. aprila 1959.

P. Fidele